

Od *srebra* našast je veliki prsten bez oka, koje je opalo (*f*). Od *stakla* mnogo ulomaka od debelih ploča, boca itd.; te poveći komad narukvice od staklene crnkaste tvari i veliko zrno s ušicom. Od *mjeda* dva ukrasa od spremke, jedan predstavlja krasnu glavu lavsku, a drugi lice djetinjačko razno izkićeno; dvie oblučne zapinjače, nješto plosnate žice, više komada od tankih i debelih ploča (njeki možda ulomci ogledala) itd. Od *željeza*: koplje, dljeto, pomanji nož i dva poveća, više vratnih komada itd. Od *pečenice*: mnogo ploča razne veličine i oblika, cievi, odlomaka od žara i drugih posuda itd. Samo na pet tih ploča našlo se je pismo, koje nam označuje dvie tvornice, gdje su izpečene, do sada nepoznate:

CCON

I·RVCCON

L·LVSI·RVCCO

L·LVSI·RVCCON

P·ER·P

Slova su u svih veoma pravilno izražena, te spadaju na liepa doba rimskoga obrta.

Ovi pokušaji pokazali su, da rimsko tlo na mjestu, gdje su se izveli, leži jedva $\frac{1}{2}$ do $1\frac{1}{2}$ m. duboko, t. j. izpod današnjega površja; da to zemljište bjaše kroz vjekove djelomice premješano, te da u Šćitarjevu treba tražiti drugo sgodnije, gdje rimsko tlo leži dublje, gdje su se naime rimski spomenici kroz vjekove bolje sačuvati mogli. Takova čini se, da ima ondje na blizu. Kaže se naime, da je tu nedavno njeki seljak, težeć svoje zemljište, odkrio i provalio nebo velike dvorane sve naokolo bojadisane. Tu se i kanilo ove godine započeti, ali, kako je već rečeno, kukuruzna nasada radnju zaprieči.

Osim g. Jurja pl. Ištvanića, koj nam veledušno dozvoli, da po volji ono zemljište rabimo, i gosp. Drag. Jagića, podžupanijskog perovodje i tajnika arkeolog. društva *Siscia*, koj dva put dodje na lice mjesta, da nas uputi o tlu, i da nam pribavi sredstva, pomagao nam je jošte u ovom poslu umom i tielom velečastni g. Ljudevit Jelenčić, vitez i župnik u Šćitarjevu, kojim za to najtoplija hvala u ime nar. muzeja.

O dalnjoj radnji na ovom tlu obavieštit ćemo u svoje vrieme.

S. L.

Solinski Sustjepan.

Dočuv prošlieh praznika da negdje u Kaštelih nahodi se mjesto zvano »Sustjepan«, pohitih u društvu nekoliko vrlih prijatelja, da sam razvidim koliko u svemu tomu ima istine. Tiem više, što mi

nije poznato, da bi tko što dosle o tomu položaju progovorio bio. Pa evo sve što sam mogao opaziti.

Do dva kilometra na zapad Kaštel-Sućurca, iz ravne obale ulazi u more jedan kratak i tubast ali dražestan ratić, malko uzdignut nad površjem okolišnoga ubavoga zemljišta, koje no je sada svojina uglednoga Sućuranca Miholina. Strani mu rubovi polako se spuštaju, ali mu litičasti hrt strmo pada. Od zapada mu zaokuč, koja je zaklonom malih brodića mogla biti. Preko svega toga ratića ima jedna pružena, dobro razaznajuća, već razom tla snižena zidina. Sudeći po njezinoj tvrđini, širini i dužini, može se stavno zaključiti, da su to temeljni ostanci nekakve ogromne zgradje. Tik uz ovu zidinu prohodni je puteljak, a uz ovi ogradni suhi zid, što opasiva veliki vinograd. Vas ovi zid sagradjen je sa od prije rabljenim, klesanim i klačardastim kamenjem, pomješanim mnogimi ostanci porazbijanoga črepovlja i opeka, od kojih je mnoštvo po okolišnomu zemljištu i po žalu bližnje obale razbacano. Na tih razbijenih komadićih nenajdoh kakvih znakova.

Iz vinogradnoga zemljišta, izpod suhoga zida, preko puteljka, dohodi jedan vodovod ili kanalić, probijući kroz staru zidinu, upada kroz litice u more. Na ovih je opaziti, da je nekoč voda tuda curila. Podigneš li pokraj puteljka i suhoga zida dvie tri ploče, koje su jurve i prije podizane, eto dobro razaznaš, da je ta vodovodić čvrsto i umjetno sagradjen.

Kašnje mi rečeno, što ja shog nezgodna pristupa opaziti niesam mogao, da sa strane hrta ima od mora nekakav ulaz; da nije samonikla pećina već umjetno sagradjeni ulaz, kroz koji stojećke može se duboko u ratić unići. Možda je to prohod za izmet smetlišta bio za po vrhu sagradjene zgradje.

Krčeći uz taj ratić spomenuto zemljište, naišli su bili na dobro razaznajuće zidine nekakve crkvice sa čitavim žrtvenikom i trostrukimi pristupnima stubami, a da su to sve opet zemljom potrpali, da im krčevini nezasmeta. Po onomu pak, što sam iz daljega skazivanja mogao razabrati, prilično je, da su otkrili bili samo absidu ili presbiterium nekakve ogromnije crkve, koje su zidovi možda s tlom sraženi. Uz crkvicu otkrili su bili i dvie tri grobnice, kao u dubokih velikih kamenicah izdubene i velikimi pločami pokrivene, ali i to sve opet zemljom pokrili. Jednu kameničicu pak, koja da nije grobnica bila, uzeo je neki Sućuranac za spremu ulja. Tu blizu da su našli bili i jedan liepi kalež sa tanjurićom, koje

sve da je nekakvu zlataru splitskomu prodano. Ne daleko od ove crkvice, nazad malo vremena, našla se je i jedna velika kamenita ploča sa dugim rimskim nadpisom; ploču je g. Glavinić za spljetki museum nabavio. Nahode takodjer dosta novaca rimske i bizantinske dobe, a i svakojakih drugih stvarčica, koje bi se najviše na kućna posudja i za porabu kućnih potrebiga odnosile.

Neimadoh ni vremena ni sredstva, da bolje to svakako zanimivo zemljište proučim, nego ja samo svraćam pozornost naših učenjaka i starinarskih iztražitelja, da nepropuste bolje proučiti ga, jer sam osvjedočen da će imati povoljnih uspjeha.

Na moja opetovana pitanja, kako se ovi položaj zove, jednoglasno mi odgovoreno »Sustjepan«, jer da je tu bila crkva sv. Stjepana, i samo dva seljaka primjetiše: »crkva i samostan sv. Stjepana«. Ništa mi dalje neznadoše o tomu reći, već nadovezaše različitih praznovjerskih poviedanja, kao: da je jednoč sv. Stjepan hodeći po moru kao po kopnu tu došao, tu bio okrunjen, pak na poštenje njegovo ta crkva sagrađena, a tu da je i ukopan. Tu ipak noćju kadikad čuju se zvona zvoniti, a zatim i najskladnije crkavno pjevanje osluhiva se.

Povraćajući se od Sustjepana k Sućureu, na jednoj njivi, nazvanoj *Peca*, krčili su Plepeli težaci, i baš taj dan naišli su na jedan bunar u sred iste njive. Taj je bunar obširan i umjetno bio sagrađjen, zadržajući slatku živu vodu, koga da će očistiti i za porabu ostaviti. Sa istočne strane Sućurca ima veliko položito zemljište »Trstenik« nazvano. U listini okolo god. 1096. spominje se Trstenik sa latinskim nazivom *Calamito* (Documen. VII. 177.). A u drugoj od god. 1144., uz latinski dohodi i pravi hrvatski: *in parte orientis, usque ad vallem, que sclavonice dicitur Tirstenik, latine vero Calamet* (Cod. dipl. II. 37.). Naziv *Pecia* dohodi često u naših spomenicah, pak i u obe gori spomenute listine. U prvoj: *due pecie de terra*; a u drugoj: *due magne pecie de terra*. U ovoj veli se još: *infra capella et macerie usque . . . ad terram sancti Stephani, et de eadem terra usque ad puteum, qui est cum dubus (sic) coronis*.

Spomenuti »Sustjepan« nazvah »solinskim« jer i sućuranska okolica spadala je obsegu staroga solinskoga polja i spljetskomu pravomoćju. Ono se obično protezalo do izpod nekadašnjega Ostroga, sada Ostrožine, kamo su kašnje Spljećani sa Trogirani i u krvavi sukob došli. Prvi smatrahu se potomci nekadašnjega Solina, po tomu i gospodari svih nekoč pripadajućih mu prava i zemljišta,

raztežući duhovnu i političnu vlast nad cijelim nekadašnjim solinskim poljem. A da još bolje iztaknu svoje pravomoćje nad tim poljem, u spomenicima njihovim uplivom sastavljenih, uz nazive posebnih mjesta naročito su iztaknivali Solin i njegovo područje, kao: »kod Solina« — *apud Salonam* — »u području Solina« — *in territorio Salonae* — »blizu Solina« — *prope Salonam* — »solinski« — *de Salona* — itd. Trogirani nasuprot kao najbliži hrvatske prijestolnice, obdarivani velikim darovštinama hrvatskih vladara i velmoža, osobito nakon izumrća narodne krvi vladara, smatrahu se zakonitim nadstupućima hrvatskoga pravomoćja. Da Spluganom oporeknu svako pravo nad ovim poljem, koliko mu drago njihova posjedovanja pružala se k obsegu solinskoga polja, oni naumljeno, spominjanje mu izostavljaju, već radje svoja posjedovanja nazivahu: »Produženo« — *Dilatatum* — »veliko polje« — *campus magnus* — »kraljsko ili bjačko polje« — *regale praedium* — »kraljsko bjačko područje« — *regale territorium* — »kraljsko zaselje« — *villa regalis* — itd.; pak kašnje čisto hrvatskim nazivom i u latinskih spomenicima: »Podemorje« ili »Podmorje«, što sada »kašteljansko polje«.

Istodobno sa odličnim prijateljem i učnim savjetnikom g. V. Milićem obašao sam i otkrivene ruševine povrh Solina starodavne basilike, o kojoj naš učni prof. Š. Ljubić je govorio (Viestnik g. I. br. 2.), po nalogu koga, tu je pokušano tražiti grobnice naših vladara u predvorju crkve »Sustjepanske«. U istinu diviti se je otkrivenim ogromnim ostankom nekadašnje tu obstojeće veličanstvene basilike, ali odveć malo dosle u javnosti poznate. Milić je (prošlog rujna u podlistku Katol. Dalm.) samo sa svoga stanovišta što je otkriveno opisao. Naravno da ni meni nije nakana ovdje potanko te starine opisivati, već samo u koliko zasjeca u moj predmet spomenuti.

Crkva je ova imala tri ladje, uzdržane na ogromnih i plemenite vrsti stupovih, koji no razbacano po tlu leže, a temelji, na kojih su posadjeni bili, još su čitavi. Vrata ulazna bila su samo na srednjoj ladji, a prag im gornji sa nadpisom, gorostasno po tlu leži. Srednjom ladjom dohodilo se veličanstvenoj absidi, u kojoj su još čitavi pristupni stubovi velikoga žrtvenika. Iza ovoga ulazilo se kroz troja krasna i još obstojeća vrata u najkrasniji presbiterium. Svuda ti je pravi prosutak najfinijega mramorja i nakita, možda sve tu sa bližega Solina prinešeno. Po svoj ogromnoj krypti, u

presbiteriu, i izvan crkve na lievoj strani pod nekakviem triemom, ima mnoštvo veličanstvenih i svakovrsnih sarkofaga, na kojih je crkva sagradjena, te je svima, možda još od Obara, sa strane zaklopac probijen. Mnogostručni nadpisi snimljeni su. I temeljni zidovi uz crkvu prislonjenoga samostana, ili možda sborne kuće svećenika pridruženih istoj crkvi, otkriveni su, te se i tu svakojakih kamenitih kućnih posuda opaža.

Da su starine ove otkrivene prekrasne basilike u rukuh imućnijega kakva naroda, svi nespretno razbacani ostanci postavili bi se opet na svoje mjesto, tako bi ti predočilo u najljepšemu obliku sredovječnih vjekova krasnu basiliku. Prem je preporučeno jednomu od najbližih kuća, i zato mu se plaća, da nadzire te starine, ipak lasno se je osvjedočiti, da je i potla otkrivenih stvari dosta polupano i porazbijano. Predvorje pred velikim vratima nije još otkriveno, ali iz onoga, što je dosle otkrito iz ničega nemože se zaključiti, da bi to bio »Sustjepan« sa grobnicama naših vladara. Milić tvrdi, da je ovo morala biti glasovita *basilica episcopii*, ili sv. Petra, u kojoj bi se dao bio naš Svinimir kruniti. Nikakav od seljaka neznade mi reći, kako se zvala ta crkva, niti što makar i praznovjernoga povjediti, scienim s toga, što je odavna pokrivena stala, pak svaka uspomena kod puka u zaboravnost prešla. Nego svi opetovano spominjahu, da k sjeveru od ove crkve nekoliko kilometara imadu ogromne i svakojake razvaline u mjestu »Manastirine« nazvanu. Neimadosmo vriemena i taj položaj obaći.

Je li od mene gori spomenuti »solinski Sustjepan« sa prislonjenim samostanom, što ga je slavna kraljica hrvatska Jelena sagraditi dala i spljetskoj crkvi *jure perpetuo possidendas* (Thom. arch. Documen. VII. 486) darovala, u predvorju koga bijahu grobnice naših vladara? to će se samo onda čisto znati, kada se i te starine otkriju.

F. Š. Milinović.

Rimski novci carski zem. muzeja u Zagrebu,

kojih nema u Cohenu ili se u čem od njegovih razlikuju.

(Nastavak, V. Viestnik 1882. br. 4, str. 113.)

Caius Marcus Claudius Tacitus.

(God. 275—276.)

1. **IMP. C. M. CLA. TACITVS AVG.** — Poprsje Tacitovo lovrjenčano desno sa plaštom.